

Ztracený knoflík

Kvak a Žbluňk jsou kamarádi

Arnold Lobel

Žbluňk a Kvak se vydali na dlouhý výlet. Procházeli se po rozlehlé louce. Potulovali se po lesích. Šli podél řeky. Nakonec se vrátili domů, ke Žbluňkovi do domečku. „A safra,“ zarazil se Žbluňk. „Nejenže mě bolí nohy, ale ještě jsem taky ztratil z kabátku knoflík.“ „Nic si z toho nedělej,“ utěšoval ho Kvak. „Vrátíme se na všechna místa, kudy jsme prošli. Uvidíš, že tvůj knoflík brzy najdeme.“

Šli zpátky na rozlehlou louku.

Začali knoflík hledat ve vysoké trávě.

„Tady je tvůj knoflík!“ vykřikl Kvak.

„To není můj knoflík,“ odporoval Žbluňk.

„Tehle knoflík je černý. Můj byl bílý.“

Žbluňk si černý knoflík zastrčil do kapsy.

Přilétl k nim vrabec.

„Dovolte,“ oslovil je vrabec. „Vy jste ztratili knoflík? Jeden jsem právě našel.“

„To není můj knoflík,“ mrzel se Žbluňk. „Tehle knoflík má dvě dírky. Můj měl čtyři.“

Žbluňk si knoflík se dvěma dírkami zastrčil do kapsy.

Vrátili se do lesa a hledali po tmavých cestičkách.

„Tady je tvůj knoflík!“ řekl Kvak.

„To není můj knoflík!“ vykřikl Žbluňk. „Tehle knoflík je malý. Můj byl velký.“

Žbluňk si malý knoflík zastrčil do kapsy.

Zpoza stromu vylezl mýval.

„Zaslechl jsem, že hledáte knoflík,“ řekl. „Tadyhle ten jsem zrovna našel.“

„To není můj knoflík,“ zanařikal Žbluňk. „Tehle knoflík je čtverhranný. Můj byl kulatý.“

Žbluňk si čtverhranný knoflík zastrčil do kapsy.

Kvak a Žbluňk se vrátili k řece.

Hledali knoflík v bahně.

„Tady je tvůj knoflík,“ volal vítězně Kvak.

„To není můj knoflík!“ křičel Žbluňk. „Tehle knoflík je tenký. Můj byl tlustý.“

Žbluňk si tenký knoflík zastrčil do kapsy. Moc se zlobil. Skákal sem a tam a křičel:

„Celý svět je plný knoflíků a ani jeden z nich není můj!“

Běžel domů a práskl dveřmi.

A doma na podlaze uviděl svůj bílý, čtyřdírkový, velký, kulatý, tlustý knoflík.

„Jé,“ divil se Žbluňk. On byl celou dobu tady. A co já se kvůli němu Kvaka natrápil.“

Žbluňk vytáhl z kapsy všechny knoflíky.

Sundal si z poličky krabici se šitím.

Potom knoflíky porůznu našil na kabátek. Druhý den věnoval svůj kabátek Kvakovi.

Tomu připadal kabátek báječný. Oblékl si ho a začal skákat radostí.

Žádný knoflík neulétl. Žbluňk je přišil velice důkladně.

